यूयं मुमूर्षवश्चापि मन्दप्रज्ञा न संशयः । ये तस्य वचनादेवमस्मान् ब्रूत विचेतसः ।
गच्छध्वं त्वरिताः सर्व्वे यत्र राजा स कौरवः । न चेदद्यैव गच्छध्वं धर्म्मराजनिवेशनं ।
एवमुक्तास्तु गन्धर्व्वै राज्ञः सेनाग्रयायिनः । सम्प्राद्रवन् यतो राजा धृतराष्ट्रसुतोऽभवत् ।

इति श्रीमहाभारते आरण्यपर्व्वणि घोषयात्रापर्व्वणि गन्धर्व्वदुर्य्योधनसेनासंवादे एकोनचत्वारिंशदधिकद्विशतोऽध्यायः ॥ २३८ ॥

॥ वैशम्पायन उवाच ॥ ततस्ते सहिताः सर्व्वे दुर्य्योधनमुपागमन् । अब्रुवंश्च महाराज यदूचुः कौरवान् प्रति । १४८८०
गन्धर्व्वैर्वारिते सैन्ये धार्त्तराष्ट्रः प्रतापवान् । अमर्षपूर्णः सैन्यानि प्रत्यभाषत भारत ।
शासतैतानधर्म्मज्ञान्ममविप्रियकारिणः । यदि प्रक्रीडते सर्व्वैर्देवैः सह शतक्रतुः ।
दुर्य्योधनवचः श्रुत्वा धार्त्तराष्ट्रा महाबलाः । सर्व्व एवाभिसन्नद्धा योधाश्चापि सहस्रशः ।
ततः प्रमथ्य सर्व्वांस्तांस्तद्वनं विविशुर्व्वलात् । सिंहनादेन महता पूरयन्तो दिशो दश ।
ततोऽपैररवार्य्यन्त गन्धर्व्वैः कुरुसैनिकाः । ते वार्य्यमाणा गन्धर्व्वैः साम्नैव वसुधाधिप । १४८८५
ताननादृत्य गन्धर्व्वांस्तद्वनं विविशुर्म्महत् । यदा वाचा न तिष्ठन्ति धार्त्तराष्ट्राः सराजकाः ।
ततस्ते खेचराः सर्व्वे चित्रसेने न्यवेदयन् । गन्धर्व्वराजस्तान् सर्व्वानब्रवीत् कौरवान् प्रति ।
अनार्य्यान् शासतेत्येतांश्चित्रसेनो ह्यमर्षणः । अनुज्ञाताश्च गन्धर्व्वाश्चित्रसेनेन भारत ।
प्रगृहीतायुधाः सर्व्वे धार्त्तराष्ट्रानभिद्रवन् । तान् दृष्ट्वापततः शीघ्रान् गन्धर्व्वानुद्यतायुधान् ।
प्राद्रवंस्ते दिशः सर्व्वे धार्त्तराष्ट्रस्य पश्यतः । तान् दृष्ट्वा द्रवतः सर्व्वान् धार्त्तराष्ट्रान् पराङ्मुखान् । १४८९०
राधेयस्तु तदा वीरो नासीत्तत्र पराङ्मुखः । आपतन्तीन्तु संप्रेक्ष्य गन्धर्व्वाणां महाचमूं ।
महता शरवर्षेण राधेयः प्रत्यवारयत् । क्षुरप्रैर्व्विशिखैर्भल्लैर्व्वत्सदन्तैस्तथायसैः ।
गन्धर्व्वाञ्छतशोऽभिन्नल्लघुत्वात् सूतनन्दनः । पातयन्नुत्तमाङ्गानि गन्धर्व्वाणां महारथः ।
क्षणेन व्यधमत् सर्व्वां चित्रसेनस्य वाहिनीं । ते वध्यमाना गन्धर्व्वाः सूतपुत्रेण धीमता ।
भूय एवाभ्यवर्त्तन्त शतशोऽथ सहस्रशः । गन्धर्व्वभूता पृथिवी क्षणेन समपद्यत । १४८९५
आपतद्भिर्म्महावेगैश्चित्रसेनस्य सैनिकैः । अथ दुर्य्योधनो राजा शकुनिश्चापि सौबलः ।
दुःशासनो विकर्णश्च ये चान्ये धृतराष्ट्रजाः । न्यहनंस्तत्तदा सैन्यं रथैर्गरुडनिःस्वनैः ।
भूयश्च योधयामासुः कृत्वा कर्णमथाग्रतः । महता रथसंघेन रथचारेण चाप्युत ।
वैकर्त्तनं परीप्सन्तो गन्धर्व्वान् समवाकिरन् । ततः संन्यपतन् सर्व्वे गन्धर्व्वाः कौरवैः सह ।
तदा सुतुमुलं युद्धमभवल्लोमहर्षणं । ततस्ते मृदवोऽभूवन् गन्धर्व्वाः शरपीडिताः । १४९००
उच्चुक्रुशुश्च कौरव्या गन्धर्व्वान् प्रेक्ष्य पीडितान् । गन्धर्व्वास्त्रासितान् दृष्ट्वा चित्रसेनो ह्यमर्षणः ।
उत्पपातासनात् क्रुद्धो बधे तेषां समाहितः । ततो मायास्त्रमास्थाय युयुधे चित्रमार्गवित् ।
तयाऽमुह्यन्त कौरव्याश्चित्रसेनस्य मायया । एकैकश्यं तदा योधा धार्त्तराष्ट्रस्य भारत ।
पर्य्यवर्त्तत गन्धर्व्वैर्दशभिर्द्दशभिः सह । ततः संपीड्यमानास्ते बलेन महता तदा ।